

FAMILIE VAN...

Samen spelen, samen delen...

Maandelijks gaat Kimm Jeltema op bezoek bij familie van onze noordelijke topsporters. Wat is hun rol achter de schermen? Welke rol speelt de sport in hun dagelijkse leven? Deze week Marloes Bellinga, de vriendin van korfbalcoach Taco Poelstra en zelf ook oud-korfbalster van Nic. Na een jarenlange actieve korfbalcarrière heeft Taco zijn ambities enige tijd geleden verlegd naar het trainersvak. Taco en Marloes hebben een zoon, Tobias van 2 jaar oud, en wonen in Groningen.

Door Kimm Jeltema

Groningen "Ik ben opgegroeid in Niekerk. Mijn ouders hebben er een supermarkt. Vroeger heette het gewoon Bellinga, naar onze achternaam, maar inmiddels werken we onder de vlag van supermarktketen Coop en is het dus Coop Bellinga. Vanaf het moment dat ik ging werken, heb ik altijd in de supermarkt gewerkt. Eerst in loondienst, maar sinds 2007 als mede-eigenaar. Eigenlijk heb ik daar vroeger nooit heel bewust over nagedacht, maar tijdens een trip naar Zuid-Afrika met Taco besloot ik dat ik graag als eigenaar in het bedrijf wilde stappen. Het familiebedrijf Bellinga bestaat dit jaar 100 jaar, ik realiseerde me dat ik daar heel erg graag deel van wilde uitmaken. Achteraf denk ik dat ik er onbewust toch mee bezig was, want ik heb bijvoorbeeld gestudeerd aan de HEAO. Mijn ouders hebben me nooit gepusht, het was dan ook een grote verrassing voor ze toen ik aangaf dat ik in het bedrijf wilde stappen.

Niekerk is een redelijk groot dorp, we zijn dan ook een volwaardige supermarkt. Mijn vader doet veel op de vloer, ik iets minder. Ben voornamelijk bezig met dingen als de boekhouding, bestellingen, en dat soort zaken. Natuurlijk ben ik ook veel op de vloer te vinden. Mijn moeder werkt inmiddels wat minder, maar ze vangt onze zoon Tobias vaak op wanneer Taco en ik aan het werk zijn.

Ondanks dat we een vol leven hebben, is er geen twijfel geweest toen Taco aangaf dat hij er wel wat voor voelde om coach te worden bij Rohda in Amsterdam. Hij houdt van de sport, en dit is zijn oude club. Dat betekent dat hij naast zijn baan, en zijn werk voor de Coop, twee keer per week richting Amsterdam afreist. Dat vonden we beiden geen probleem. Taco voetbalt ook nog

”
Ik zie soms wat meer beren op de weg, maar hij weet die makkelijk weer weg te nemen

voor Helpman 4, al staat dat tegenwoordig even op een laag pitje. Wat ik ontzettend waardeer aan Taco is dat hij altijd vrolijk is. Ik zie soms wat meer beren op de weg, maar hij weet die makkelijk weer weg te nemen.

We leerden elkaar kennen via het korfbal. Op mijn 15de ben ik voor Nic. gaan korfbal, waar Taco ook voor speelde. Hij is 8 jaar ouder dan ik, dus het duurde even voordat ik hem had opgemerkt, maar we zijn inmiddels al 16 jaar samen.

We hebben een tijd samen voor Nic. 1 gespeeld en hij is ook een tijdje mijn coach geweest. Wij konden daar heel goed mee omgaan, maar je houdt er wel rekening mee. Wanneer er bijvoorbeeld iemand moest afvallen binnen de selectie, dan hield ik me wat afzijdig, zodat het team even de frustratie over de trainer kwijt kon bij elkaar. Want ja, ook dat hoort bij sport. Ik kijk met heel veel plezier terug op onze sportcarrières. Ik ben

▲ **Marloes Bellinga is de vriendin van Taco Poelstra. Ze wonen samen met zoon Tobias in Groningen. Foto: Jan Zeeman**

nu helemaal gestopt, loop alleen nog hard. Wat ik wel eens mis, is het teamgevoel. Maar het is voor mij nu echt niet haalbaar om weer in teamverband te gaan sporten. Ik wil mijn vrije tijd ook echt vrijhouden voor Taco en Tobias. Omdat we op zaterdag ook werken, bestaat het weekend alleen maar uit zondag, dus dan wil ik niet ook dan nog op pad zijn. Tobias gaat doordeweeks naar beide oma's, de zondag is voor ons. Ik vind dat niet alleen belangrijk, maar ook heel fijn.

Wanneer we naar de toekomst kijken, dan ligt die in de supermarkt. Als mijn ouders er uit stappen gaan Taco en ik samen verder. Toch zal korfbal altijd onderdeel blijven van ons bestaan. Het mooiste aan de sport vind ik de wed-

strijdspanning. Je leeft met het team ergens naar toe, dat is nergens mee te vergelijken. We speelden een aantal jaren terug in Ahoy voor de derde of vierde plek in de finales. We wonnen die wedstrijd, voor negenduizend man publiek. Dat was echt heel erg gaaf om mee te maken, vooral omdat we dat samen konden delen. Dat is in geen enkele andere sport dan korfbal mogelijk. Wanneer je met je team zulke intense momenten meemaakt, dan krijg je een bijzondere band met elkaar. *Down the road* raak je een aantal van die contacten ook weer kwijt, maar de mensen die blijven hangen, dat is voor het leven. Die mensen waren bijvoorbeeld onlangs ook op ons feest van het 100-jarige bestaan van de supermarkt. Het is erg leuk om met die groep op een verloren avond terug te denken aan de mooie momenten die we beleefden met het korfbal. Zij waren daar bij, herkennen dat gevoel. Dat is niet aan anderen uit te leggen.”